

آداب تحیت

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

لوح رقم (23) امر و خلق - جلد 3

۲۳ - آداب تحیت

و نیز از حضرت عبدالبهاء در خطابی است قوله العزیز: ای چهار تحیت (الله الکبر و الله اعظم تحیت و جوابش بین رجال الله ابهی و الله اجمل تحیت و جوابش بین نساء) از حضرت اعلی روحی له الفداء است و مقصد از هر چهار جمال قدم روحی لاحبائه الفدا است نه دون حضرتش و اجراء هر چهار جائز و نص مانع از تلفظ یکی از آنها موجود نه پس اگر نفسی هریک را تلفظ نماید از دین الله خارج نگردد و مورد لوم و طعن و ذم و قدح نشود و تعرض و تحقیر جائز نه و اعتراض نباید نمود چه که هر چهار تحیت در کتاب الهی وارد ولی الیوم بانگ ملاً اعلی الله ابهی است و روح این عبد ازین نداء مهتر هر چند مقصود از الله اعظم نیز جمال قدم روحی لاحبائه الفداء است چه که اوست اسم اعظم و نیر اعظم و ظهور اعظم ولی این تحیت الله ابهی کوس ربوبیت جمال احدیت است که در قلب امکان تأثیر نماید .

و در خطابی دیگر قوله العزیز: هو الابهی بنده پرورد گارا نامه شما رسید از عدم مجال در جواب مجبور به اختصارم در حین تلاوت مناجات و ترتیل آیات باید مجلس در نهایت سکون و قرار باشد و تکبیر را حین ورود در اثناء ترتیل آیات باید در قلب گفت .

ORIGINAL